

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

29-26 'om 23.7.2026

60 מגדלי אבוקדו

התארגנות מגדלי אבוקדו דרום קיימה סיור שהתמקד בשלושה נושאים מרכזיים: חלקת פיילוט לגידול אבוקדו תחת פאנלים סולאריים, מבחן הזנה באבוקדו, ועקרונות טיפול במטע אבוקדו צעיר.

בחלקת האגר-וולטאי נחשפנו לפיילוט הכולל שמונה תצפיות בזנים שונים, הבוחנות את השפעת הפאנלים על התפתחות העץ והיבול. מדובר בחלקה צעירה, בשנת יבול ראשונה. כבר כעת מסתמנת הנחה ראשונית, שלפיה, ככל שאחוזי ההצללה גבוהים יותר - היבול פוחת. אך כפי שאומר המגדל, נועם יענקלביץ', "את הגידול הזה לומדים תוך כדי תנועה".

בהמשך שמענו מד"ר רן אראל על מבחן ההזנה באבוקדו. לאחר שנתיים של עבודה, מתברר כי התוצאות עד כה, אינן תואמות את הנחות המחקר הראשוניות: תוספת חנקן אינה מעלה יבול, ורמות חנקן גבוהות פוגעות באיכות הפרי. לעומת זאת, השימוש בהורמון הג'ברלין כן מראה על שיפור באיכות הפרי וגודלו. גם כאן, כמו לא פעם בחקלאות, השטח מזכיר לנו שהנחות עבודה הן נקודת פתיחה - לא סוף פסוק.

במטע הצעיר בגת עלו תובנות מעשיות לגבי הפעולות המומלצות בשנותיו הראשונות של המטע, תקופה שבה כל החלטה מקצועית משפיעה על עיצוב העץ, חחקו ופוטנציאל היבול העתידי. היה זה סיור מעניין וממצה, שהמחיש שוב את חשיבות המפגשים הישירים - כתף אל כתף ועין לעין - למפגש עמיתים, החלפת מידע, לרכישת תובנות חדשות ולבניית תמונה רחבה של גידול האבוקדו באזורים השונים. תודה לגד"ש צבר-קמה ולגד"ש גת על האירוח בחלקות, ותודה לחנן שור על ההובלה המקצועית של הסיור.

כיוון דר

זה עדיין לא זמן לפרידה, אך בהחלט הגיע הרגע להביט נכוחה ולעצב יחד את עתידה של התארגנות המגדלים - מגדלי הדרום. כחלק מתהליך שיתוף מנהלי הגד"ש, מובילה שלומית זרעאל, מנהלת מטה ומשאבי האנוש במשקי הדרום, סקר מנהלים שנועד לסמן כיווני דרך להתארגנות, לקראת בחירת מנכ"ל/ית חדש/ה. וכך נכתב בפתיח הסקר:

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

"שלום לכולם,

לקראת סיום תפקידו של אורי כמנכ"ל מגדלי הדרום בסוף השנה ולאחר שנים רבות של עשייה והובלה, אנו מבקשים לקיים חשיבה משותפת על המשך דרכה של ההתארגנות ועל דמות המנכ"ל/ית הבא/ה.

חשוב לנו לשמוע את עמדתכם כמגדלים: מהם האתגרים המרכזיים, אילו תחומי פעילות חשוב לחזק, ומהן היכולות והתכונות שיידרשו להובלת מגדלי הדרום בשנים הקרובות. תוצאות הסקר יסייעו לצוות ההיגוי בגיבוש הגדרת התפקיד ובהמשך תהליך האיתו". זו ההזדמנות לקרוא למנהלי הגד"ש שטרם ענו לסקר, להשתתף ולעצב כיוון דרך.

לקראת סיום חומס, אבטיח לגרעינים, חמניות ותירס

שבוע הבא זהה שאחריו

צוות הדרכה - יום ב', 27/7

סיור וכנס מגדלים - יום ד', 5/8

יום צוות כותנה ארצי -

יום ג', 11/8

שבת שלום

אורי נטע ונפתלי - לקרוא ולדמוע

ט' באב. חורבן בית המקדש הוא תמרור אזהרה היסטורי לעם היהודי - תזכורת כואבת למחיר הכבד של פילוג ושנאת אחים. דווקא בימים אלה, חשוב לעצור, לזכור ולבחור בחיבור. אנא, הקדישו כמה דקות לקרוא את סיפורו הפשוט, האישי והמרגש של אורי אפשטיין, חבר כפר עזה וראש מועצת שער הנגב, על בנו נטע:

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

"אבא! הוא אחלה גבר שבעולם"
כך נטע ענה לי כששאלתי אותו, קצת בחשדנות ובעיקר מתוך סטריאוטיפ, למה הוא צריך לנסוע עד חוות גלעד כדי לקנות חומרי גלם לבירה.
זה היה בסוף אוגוסט 2023.
נטע בדיוק השתחרר מהצבא, חזר לבשל בירה וחיפש ספק חדש.
"אין מישהו כאן באזור או במרכז?" שאלתי. "מה לך ולמתנחל מחוות גלעד?"
נטע לא התרגש.
"שמעתי עליו מחברים, נסעתי אליו. קוראים לו נפתלי. הוא מבין בבירה והוא אחלה גבר שבעולם".
נטע ראה אנשים. לא תוויות.
נפתלי המליץ לו לשנות מעט את המתכון ולהוסיף כמות גדולה יותר של כשות. בטעימות הראשונות הבירה הייתה מרה מאוד. נטע, שכבר היה בשלן בירה ותיק ומנוסה, התחיל לחשוש שמשוהו השתבש.
הוא התקשר לנפתלי פעם אחר פעם.
בכל שיחה נפתלי הרגיע אותו: תן לזה זמן. אחרי התסיסה והגיזוז הטעמים יתאזנו.
נטע נרגע קצת, אבל הספק המשיך לקנן בו.
כשהבירה הייתה מוכנה טעמתי ממנה ואמרתי לו:
"נטע, זו הבירה הטובה ביותר שבישלת".
הוא הביט בי בחשד. היה בטוח שאני רק מנסה להרים לו. אבל בתוך פחות מ-24 שעות כמעט לא נשארו בקבוקים. כל מי שטעם ביקש עוד אחד, ואם אפשר, גם בקבוק לקחת הביתה.
חייכתי ואמרתי לו:
"טוב, תגיד לנפתלי הזה שלך שהצליח לו".

לא ידעתי שזו תהיה הבירה האחרונה שנטע יבשל.
כמה שבועות אחר כך הגיע השבעה באוקטובר.
נטע, בני הבכור, קפץ על רימון כדי להציל את אירן, אהבת חייו.
נטע נהרג. אירן ניצלה.

זמן קצר לאחר מכן קיבלנו הודעה מנפתלי. הוא סיפר לנו על המפגש שלו עם נטע, על השיחות ביניהם ועל הבירה. ואז הודיע שהחליט לעשות משהו לזכרו.
לא עוד שלט. לא עוד טקס. משהו חי. משהו שמחבר בין אנשים, בדיוק כמו נטע.
נפתלי גייס את קהילת מבשלי הבירה הביתית בישראל. יחד הם לקחו את המתכון האחרון של נטע ובישלו לזכרו בירה שקיבלה את השם "אהבת אמת".
אלפי בקבוקים, ואולי הרבה יותר, בושלו בכל רחבי הארץ. על כל אחד מהם הופיע סיפורו של נטע, סיפור גבורתו וסיפור האהבה שהביאה אותו לבחור, ברגע הנורא ביותר, בחייה של אירן.

במשך שבועות הגיעו לביתנו אנשים שלא הכרנו.
דתיים וחילונים. אנשי ימין ואנשי שמאל.
אנשים מהנגב, מהמרכז, מהגליל ומהשומרון.

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

כל אחד הביא כמה בקבוקים שבישל בעצמו. כל אחד סיפר כיצד הסיפור של נטע הגיע אליו ונגע בו.

הם היו שונים זה מזה כמעט בכל דבר. אבל חיברו ביניהם אהבת האדם, אהבת הבירה ואהבת הארץ הזאת.

גם באזכרה השנתית של נטע, שאנו מקיימים ביום הולדתו, הם התגייסו שוב. לאחר האזכרה בבית העלמין עברנו למועדון בקיבוץ עינת וקיימנו בירגארדן, בדיוק כפי שנטע אהב וחלם. חברים, בני משפחה ואנשים שפשוט הגיעו. בשר טוב. והבירות שבישלה הקהילה לזכרו. דיברנו על נטע. כאבנו, צחקנו והרמנו כוס לזכר האהובים והגיבורים שאינם. ולצד הזיכרון, הרמנו כוס גם לחיי החיים.

בשבת האחרונה ראיתי את הדיווחים על השריפה הגדולה בחוות גלעד. לרגע שאלתי את עצמי: מה יש לי בחוות גלעד? ואז המשכתי הלאה. אל טרדות החיים ואל האחריות היומיומית שלי.

למחרת איילת התקשרה.

"זה נפתלי", היא אמרה.

"הבית שלו, העסק וגן הבירה נשרפו".

בבת אחת הכותרת הפכה לאדם.

תחושת כבדות הציפה אותי. ומבעד לתמונות האש והאפר הרגשתי כאילו נטע מביט בי ואומר: אבא, עכשיו תורכם.

אנחנו נמצאים בימי בין המצרים. ימים שבהם המסורת היהודית מבקשת מאיתנו לזכור לאן עלולות להוביל שנאת חנם והתפוררותה של האחריות ההדדית.

ובעוד כמה חודשים תיכנס ישראל למערכת בחירות. שוב יהיו מי שינסו לשכנע אותנו שאנחנו מחנות יריבים. שהאדם שחושב אחרת מאיתנו מסוכן לנו. שהמתנחל, הקיבוצניק, הדתי, החילוני, הימני או השמאלני הם קודם כול התווית שהדבקנו להם. אבל נטע ונפתלי מספרים סיפור ישראלי אחר.

סיפור על צעיר מכפר עזה שנוסע אל בחור בחוות גלעד כדי לקנות כשות וללמוד ממנו על בירה. על חברות שנולדה בתוך זמן קצר בין שני אנשים שהגיעו מעולמות שונים. ועל אדם מחוות גלעד שרתם לאחר השבעה באוקטובר אלפי ישראלים כדי להעניק מעט נחמה למשפחה מכפר עזה.

נפתלי ואני כנראה חושבים אחרת על לא מעט דברים. אנחנו חיים במקומות שונים, באים

מרקעים שונים ואולי גם נצביע אחרת.

אבל לפני כל אלה, אנחנו אחים.

זו בעיניי הישראליות שעלינו לבנות כאן מחדש: לא ישראליות שמוחקת את המחלוקות, אלא כזו

דיווח שבועי | מגדלי הדרום

שידעת לשאת אותן בלי למחוק את האדם שמולנו. ציונות שאינה רק אדמה, גבולות וסמלים, אלא גם אחריות, ערבות הדדית והבחירה לקום למען אדם אחר כשהוא זקוק לנו. לא מפני שהוא שייך למחנה שלנו. מפני שהוא אח שלנו. נפתלי היה שם בשבילנו לאחר שהעולם שלנו נשרף. עכשיו, כשהבית ומפעל חייו עלו באש, הגיע תורנו להיות שם בשבילו. מי שרוצה לעזור לנפתלי ולמשפחתו - יש פרטים בתגובה הראשונה. מי שאינו יכול לסייע, יכול לשתף את הסיפור. אבל מעבר לעזרה לנפתלי, אני מבקש שניקח איתנו דבר נוסף: אל תיתנו לסטריאוטיפים להסתיר מכם בני אדם. אל תיתנו לפוליטיקה לשכנע אתכם שאנחנו אויבים. אל תיתנו למחלוקת לפרק את הבית המשותף שלנו. אפשר לחשוב אחרת. אפשר להתווכח. אבל אסור לנו לשכוח: אחרים אנחנו. אולי זו המשימה הציונית הגדולה של הדור שלנו: לבנות מחדש לא רק את הבתים שנשרפו, אלא גם את האמון, האחריות והאחוזה שמחזיקים את הבית הלאומי שלנו. באהבת חינו. בערבות הדדית. באהבת אמת.

(אורי אפשטיין, אבא של נטע)

